

رساله نور الانوار

در شرح خلقت

حضرت رسول و ائمه هدی صلوات... علیهم

از اول خلقت تا ولادت

نوشته

حاج شیخ علی نمازی شاهرودی

بسم الله الرحمن الرحيم

ش. ۱۳۲۲۲

الحمد لله رب العالمين كما هو اهله ولا اله غيره
وافضل الصلوات والتحيات على اول الخلائق اجمعين
واول العابدين محمد وآله الطيبين الطاهرين
المعصومين .

سپاس و ستایش خدائی را سزا است که یکتای
بی همتا است و به هر چه خواهد توانا و بهر بود و نابودی
و هست و نیستی دانا، نه او از چیزی و نه چیزی از او
زاید و نه او بچیزی و نه چیزی به او ماند، از لیت و ابدیت
مخصوص ذات پاك او است قدیم و ازلی و احد لم یزلی
بو دو هیچ چیز با او نبود حی صمد و قادر سرمد سبوح
قدوسی که بحکمت بالغه خود تمام اشیاء را از وادی
نیستی در فضای هستی پدید نموده، حی قیومی عظیمی
که عین علم و قدرت است و از حد و تعین و تناهی و
صفات و احوال جاریه بر خلق منزّه و مبراء است و علم
و قدرت او باطوار و کیفیات نظامها و فرضیات متصوره

در آن متساوی است .

پس انحاء و اطوار خلقت معلومات و مقدورات و
ممکنات در برابر قدرت او چون محدود و متناهی نیست
متساوی پس باید بمشیت و اراده (غیر ازلی) يك
نظام مخصوصی را معین گرداند و برای خود
اختیار فرماید پس به اراده خود خواست
چیزی بدون ماده و سابقه و مثال و اصول ازلیه ابداع
فرماید کلمه‌ای ایجاد نمود و آنرا نوری قرار داد و از
آن به نور الانوار تعبیر فرمود و باز کلمه دیگر انشاء
نمود و آنرا بروح مبدل ساخت سپس آن نور را با آن
روح ممزوج نمود و آنرا در بدنهای مقدسه مطهره
چهارده معصوم پاك صلوات الله عليهم اجمعین جای
داد (۱) .

۱ - از این جهت است که در روایات فرموده‌اند ما خاندان
نبوت و رسالت روح الله و کلماته التامات میباشیم . نسبت روح به
خداوند برای بیان شرافت است مانند بیت الله و وجه الله و ثار الله و
ید الله و جنب الله و امثاله و اما اینکه پیغمبر و امام (ع) کلمات الله
التامات میباشند مستفاد از روایات بسیاری است که در کتب اخبار
نقیه پاورقی در صفحه بعد

محمد (ص) وائمه هدی

پس خداوند متعال این بزرگواران را در محل
رفت و جلال خود قرار داده و بآنان بنظر لطف و عنایت
و رحمت توجه میفرمود و این محل رفت و جلال را
عالم اظله و اشباح گویند (۱) و در آنجا بودند هنگامی

بقیه پاورقی از صفحه قبل

مذکور است و منظور از کلمات در آیه شریفه و یحق الله الحق بکلماته
ائمه هداة معصومین علیهم السلام میباشد و قرآن کریم کلمات لفظی
و محمد و آل محمد صلوات الله علیهم کلمات تکوینی پروردگارند .
و علامه مجلسی قدس سره در بحار کمپانی ج ۹ ص ۹۵ و ج ۳۶ ص
۵۵ باب انه علیه السلام کلمة الله یعنی امیر المؤمنین علیه السلام کلمة
الله میباشد .

و در جلد هفتم بحار کمپانی ص ۱۲۶ و جدید ج ۲۴ ص ۱۷۳
باب انهم صلوات الله علیهم کلمات الله (یعنی ائمه هدی علیهم السلام
کلمات الله میباشد) ۲۵ روایت نقل فرموده است .

و امیر المؤمنین علیه السلام در خطبه شریفه خود فرمود انا کلمة
الله التي يجمع بها المشرق ويفرق بها المجتمع الخ و سائر روایات
مربوطه در مستدرک سفینه لغت کلم مذکور است .

۱ - و روایات عالم اظله و اشباح را جمعی بسیار از اصحاب
بزرگواران ائمه هدی (ع) نقل فرموده اند و کتابهایی در این مقوله
بقیه پاورقی در صفحه بعد

ابتداء خلقت پیغمبر و آل او

که نه خورشید و نه ماه و ستاره‌ای و نه شب و روزی و نه
آسمان و زمینی و نه عرش و کرسی و نه لوح و قلم و نه
آتش و نه بهشت و نه دره‌ای و نه دره‌ای و نه کوچکتر
و نه بزرگتر از آن و بغیر از این چهارده نور پاک تابناک
هیچ چیز بهیچ وجهی حقیقت و واقعیتی نداشت .

و آنان مشغول تسبیح و تقدیس و تحمید و تهلیل
خالق خو بودند و هزاران هزار روزگار که مقدار
آنها غیر از ذات احدیت کسی نمیداند در تحت نظر و

بقیه پاورقی از صفحه قبل

نوشته دچنانچه در رجال نجاشی که از اعظم ارکان علم رجال
است جمعی را نام برده از آن جمله عبدالرحمن بن کثیر هاشمی (از
اصحاب امام صادق علیه السلام) و علی بن ابی صالح الحنط و محمد بن
سنان که از ثقات و اجلاء اصحاب حضرت کاظم و حضرت رضا و
حضرت جواد صلوات الله علیهم بوده و علی بن حماد ازدی و احمد بن
محمد بن عیسی اشعری قمی که از ثقات و اجلاء اصحاب حضرت رضا
و حضرت جواد و حضرت هادی علیهم السلام میباشد و مقداری از
روایات عالم اظله و اشباح در بحار کمبانی ج ۶ ص ۳ و ۷ و ج ۹
ص ۸ و ۱۴۴ و ۱۸۶ و ج ۱۴ ص ۴۲۸ و ج ۷ ص ۱۷۹-۱۸۶ و ج
۶۱ ص ۱۴۲ مذکور است .

بدء خلقت پیغمبر و آل او

الطاف و مراحم پروردگار بودند (تحدید در بعضی از روایات برای تقریب ذهن شنوندگان و تفاوت استعداد ایشان بوده و تعیین و تحدید زمان بخلقت آسمان و خورشید و ماه و ستارگان میشود).

و اما دلیل بر آنچه گفتیم از آیات کریمه و روایات متواتره شریفه بسیار است و حقیر بی بضاعت علی بن محمد بن اسمعیل نمازی شاهرودی در رساله نور الانوار و مستدرک سفینه لغة خلق و اول نوشته ام و در اینجا بمقداری از آن اکتفا میشود.

قال تعالى قل ان كان للرحمن ولد فانا اول العابدین
از آن استفاده میشود که پیغمبر را کرم اول عابدین است پس او است اول تسبیح کنندگان و اول مخلوقین و مؤید این است آیه دیگر در سوره انعام قل انی امرت ان اکون اول من اسلم الایة و در آخر سوره میفرماید وانا اول المسلمین.

و اما از روایات بذکر چهل روایت تقریباً اکتفاء میشود:

اول خبر ابی حمزه ثمالی از امام باقر (ع) از

امير المؤمنين (ع) نقل فرموده كه خداوند يكتاي
بيهمتا كلمه‌اي تكلم فرمود آن نور گرديد و از آن
نور محمد و من و ذريه مرا خلق فرمود سپس كلامي
ديگر ايجاد فرمود و آن بامر پروردگار روح شد پس
خداوند اين روح را در آن نور قرار داد و آن (دو)
را در ابدان ما جاي داد پس ما هستيم روح الله
و كلماته الخ (۱) .

دوم روايت كنز كراچكي از پيغمبر اكرم صلى الله

۱ - روى العلامة الكراچكى المتفق على وثاقته وجلالته فى
كنزه المرموز فى البحار برمز (كنز) باسناده عن ابى حمزة الثمالى
عن مولينا ابى جعفر الباقر عليه السلام قال قال امير المؤمنين (ع)
ان الله تبارك وتعالى احد واحد تفرد فى وحدانيته ثم تكلم بكلمة
فصارت نورا ثم خلق من ذاك النور محمد او خلقنى وذريتى ثم
تكلم بكلمة فصارت روحا فاسكنه الله فى ذاك النور واسكنه فى ابداننا
فنحن روح الله و كلماته وبنا احتجب عن خلقه فمازلنا فى اظلة
خضراء حيث لا شمس ولا قمر ولا ليل ولا نهار ولا عين تطرف
نعبده ونقدسوه ونسبحه قبل ان يخلق الخلق الخبر بحار جديد جلد ۱ ص ۵
ورواه الحلى فى منتخب البصائر باسناده عن عاصم بن حميد عن مولينا
الباقر عليه السلام مثله كما فى البحار باب الرجعة ج ۵ ص ۴۶ .

عليه و آله نقل نموده که فرمود : خداوند متعال من و
 علی و فاطمه و حسن و حسین (صلوات الله علیهم) را
 قبل از خلقت حضرت آدم (ع) آفرید ، هنگامیکه
 آسمان و زمینی نبود و نه ظلمت و نه نوری و نه خورشید
 و ماهی و نه بهشت و جهنمی عباس عرض کرد یا رسول
 الله ابتداء خلقت شما چطور بوده فرمود ای عموی من ،
 چون خداوند خداست ما را بیافریند بکلمه ای تکلم
 نمود از آن نوری آفرید پس کلمه دیگری انشاء فرمود
 و از آن روح آفرید پس آن نور را بروح ممزوج فرمود
 (یعنی باهم قرار داد) پس من و علی و فاطمه و حسن و
 حسین را آفرید ، ما خداوند را تسبیح مینمودیم
 هنگامیکه تسبیحی نبود و تقدیس مینمودیم هنگامیکه
 تقدیسی نبود پس چون خداوند خواست خلق را
 بیافریند نور مرا شکافت و از آن عرش را آفرید و عرش
 از نور من است و نور من از نور خدا است و نور من از
 عرش افضل است پس نور بر آدم علی را شکافت و از
 آن ملائکه را آفرید پس ملائکه از نور علی است و نور
 علی از نور خدا است و علی از ملائکه افضل است پس

بدء خلقت

نور دخترم فاطمه را شکافت و از آن آسمانها و زمین را
آفرید پس آسمانها و زمین از نور فاطمه و نور فاطمه از
نور خدا است و فاطمه از آسمانها و زمین افضل است پس
نور فرزندم حسن را شکافت و از آن خورشید و ماه را
آفرید پس خورشید و ماه از نور حسن و نور حسن از
نور خدا و حسن افضل از خورشید و ماه است پس نور
حسین را شکافت و از آن بهشت و حوریه را آفرید و اینها از
نور حسین است و نور حسین از نور خدا و حسین افضل از
بهشت و حوریه است.

الثانی کنز الفوائد للمذکور عن الشيخ الطوسي
فی کتاب مصباح الانوار باسناده عن النبی (ص) قال
ان الله خلق علیا و فاطمة و الحسن و الحسين
قبل ان یخلق آدم حین لا سماء مبنیة و لا ارض مدحیة
و لا ظلمة و لا نور (لعله کنایة عن اللیل و النهار) و لا
شمس و لا قمر و لا جنة و لا نار فقال العباس فکیف کان
بدو خلقتکم یا رسول الله فقال یا عم لما اراد الله ان
یخلقنا تکلم بکلمه خلق منها نور اثم تکلم بکلمة اخرى فخلق
منها روحاً ثم مزج النور بالروح فخلقنی و خلق علیا

وفاطمة والحسن والحسين فكنا نسبحه حين لا تسبيح
له ونقدسه حين لا تقديس فلما اراد الله تعالى ان ينشئ
خلقه فتق نوري وخلق منه العرش والعرش من نوري
ونوري من نور الله ونوري افضل من العرش ثم فتق نور
اخي علي عليه السلام فخلق منه الملائكة فالملائكة من
نور علي ونور علي من نور الله وعلي افضل من الملائكة
ثم فتق نورا بنتي فخلق منه السماوات والارض فالسماوات
والارض من نور ابنتي فاطمة ونور ابنتي فاطمة من نور
الله الخبر وذكر ان الله فتق من نور الحسن الشمس
والقمر ومن نور الحسين الجنة والحدور العين وهما
الافضلان ونورهما من نور الله تعالى فراجع ج ٥٧ بحار
ص ١٩٢ وج ١٥ ص ١٠ .

سوم - مرازم از امام صادق (ع) نقل نموده كه
خداوند متعال فرمود اي محمد من، تو و علي را يك نور
آفريدم (يعني يك روح بدون بدن) پيش از آنكه
بيافرينم آسمانها و زمين را و عرش و دريايم را و تو
هميشه مرا به يگانگي ستايش مينمودي و تمجيد ميكردی
پس دو روح شما را جمع كردم و يكي قرار دادم و آن

مرا تمجید و تقدیس و تهلیل مینمود سپس شما را دو
قسمت و هر قسمتی را دو قسمت کردم چهارتا شد یکی
محمد و یکی علی، و دو تا حسن و حسین پس فاطمه را
از نوری آفرید و او را روح بدون بدن قرار داد
الخ (۱) .

چهارم - ابو حمزه میگوید از امام باقر (ع) شنیدم
که میفرمود خدا به محمد وحی فرمود ای محمد
براستی من تو را آفریدم و تو هیچ نبودی و از روح
خودم در تو دمیدم و از این جهت تو را گرامی و ارجمند
داشتم که اطاعت و فرمان برداری تو را بر همه خلق

۱- فی الکافی باب مولد النبی (ص) مسنداً عن مرزم عن ابی
عبدالله (ع) قال قال الله تبارک و تعالی یا محمد انی خلقتک و علیاً
نورا یعنی روحا بلا بدن قبل ان اخلق سماواتی و ارضی و عرشی
و بحری فلم تزل تهلنی و تمجدنی ثم جمعت روحیکما فجعلتهما
واحدة فكانت تمجدنی و تقدسني و تهلنی ثم قسمتها ثنتين و قسمت
الثنتين ثنتين فصارت اربعة محمد واحد و علی واحد و الحسن و الحسين
ثنتان ثم خلق الله فاطمة من نور ابتدأها روحا بلا بدن ثم مسحنا
بیمینه فافضی نوره فینا .

الزام نمودم پس هر کس (وهرچه) تورا اطاعت کند
مرا اطاعت کرده وهر که تورا نافرمانی نماید مرا
نافرمانی کرده است واین کرامت را درباره علی (ع) و
نسل (طیبه طاهره) او جاری نمودم (۲) .

پنجم عبدالله بن ابی یعفور از امام صادق علیه السلام
نقل نموده که فرمود براستی خدا یگانه است ودر امر
خود یگانه پس خلقی را آفرید و آنرا برای (انجام)
امر خود توانا ساخت و ما هستیم آن خلق و ما ئیم حجج
پروردگار و خزینه های علم خداوند متعال و قیام -
کننده گان بآن (۳) .

۴- وفي الكافي ايضاً عن ابي حمزة قال سمعت ابا جعفر (ع) يقول
اوحى الله تعالى الى محمد صلى الله عليه وآله يا محمد اني خلقتك
ولم تك شيئاً ونفخت فيك من رuchi كرامة مني اكرمتك بها حين
اوجبت لك الطاعة على خلقي جميعاً فمن اطاعك فقد اطاعني و من
عصاك فقد عصاني واوجبت ذالك في علي وفي نسله ممن اختصته
منهم لنفسي .

۳ - في الكافي باب ان الائمة عليهم السلام ولاة امر الله وخزنة
بقية پاورقي در صفحه بعد

بدء خلقت محمد (ص) و آل او

ششم - روایت محمد بن سنان است که قدری روایت سابق را توضیح میدهد گفت نزد امام محمد تقی (ع) از اختلاف شیعه سخن گفتم فرمود ای محمد بر استی خداوند تبارك و تعالی یگانه و تنها بود سپس محمد و علی و فاطمه را آفرید و هزار روز گار درنگ فرمودند سپس همه چیزها را خلق نمود و آنانرا گواه آفرینش همه چیزها قرار داد و فرمان بری آنان را بر همه چیز لازم فرمود و امور آنها را بآنان و اگذار فرمود پس آنانند که حلال کنند آنچه را خواهند و حرام نمایند هر چه را بخواهند و هر گز نخواهند چیزی را تا آنکه خدا بخواهد (و اجازه فرماید) سپس فرمود ای محمد این است آن دینی که هر که از آن پیش رود یا

بقیه پاورقی از صفحه قبل
علمه بسند صحیح عن عبد الله بن أبي يعفور قال قال ابو عبد الله (ع)
يا بن ابي يعفور ان الله واحد متوحد بالوحدانية متفرد بامرہ فخلق
خلقا فقد رهم لذلك الامر فنحن هم يا بن ابي يعفور فنحن حجج الله
في عباده و خزانة على علمه والقائمون بذلك اقول وخبر محمد ابن
سنان الاتي يوضح ذلك .

پس ماند نابود گردد و هر که بدان معتقد باشد بمقصد
برسد (۱) .

هفتم - مفضل بامام صادق (ع) عرض کرد شما
در عالم اظله (واشباح) چگونه بودید؟ حضرت فرمود:
ای مفضل ما نزد پروردگار بودیم و هیچ فردی غیر از
ما نبود تسبیح و تقدیس و تهلیل و تمجید پروردگار
مینمودیم و غیر از ما هیچ فردی نه ملك مقرب و نه
صاحب روحی واقعیت نداشت تا آنکه خداوند اراده
فرمود که اشیاء و موجودات را خلق فرماید پس آنچه
را خواست خلق نمود بهر گونه که خواست و علم آنرا

۱ - فی الکافی باب مولد النبی (ص) عن محمد بن سنان قال
كنت عند ابي جعفر الثاني (ع) فاجريت اختلاف الشيعة فقال يا محمد
ان الله تبارك وتعالى لم يزل متفردا بوحدانيته ثم خلق محمدا وعليا
وفاطمة فمكثوا الف دهر ثم خلق جميع الاشياء فاشهدهم خلقها واجر
طاعتهم عليها وفوض امورها اليهم فهم يحلثون ما يشاؤون ويحرمون
ما يشاؤون ولن يشاؤوا الا ان يشاء الله تعالى ثم قال يا محمد هذه
الديانة التي من تقدمها مرقق ومن تخلف عنها محقوق ومن لزمها لحق
خذها اليك يا محمد ورواه غيره كما في البحار ج ۲ ص ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۲۵

بما عنایت و لطف فرموده است (۲)

هشتم - احمد بن علی علوی از امام صادق (ع) نقل کرده که فرمود: براستی خدا بود و هیچ چیز با او نبود پس آفرید، کان و مکان را (یعنی کائنات و مکان آنها را) و آفرید نور الانوار را که از آن هر نوری را روشن و نورانی فرمود و از نور خود در آن جاری نمود و آن همان نوری است که محمد و علی را از همان نور خلق فرموده است و همیشه این دو نور اول بودند چون هیچ چیزی قبل از آنان خلق نشده بود و همیشه این دو نور طیب و طاهر در اصلاّب پا کان سیر مینمودند تا آنکه در

۲ - وفي الكافي ايضاً عن المفضل قال قلت لابي عبد الله صلوات الله عليه كيف كنتم حيث كنتم في الاظلة فقال يا مفضل كنا عند ربنا ليس عنده احد غيرنا في ظلة خضراء نسبحه ونقدسّه ونهلله ونمجده وما من ملك مقرب ولا ذي روح غيرنا حتى بدّاه في خلق الاشياء فخلق ما شاء كيف شاء من الملائكة وغيرهم ثم انهي علم ذلك الينا .

محمد (ص) و آل او

صلب اطهر طاهرين عبدالله و ابيطالب جدا شدند (۱).

نهم - جابر بن يزيد ميگويد امام باقر (ع) بمن فرمود: اي جابر اول چيزي كه خداوند متعال خلق فرموده محمد صلى الله عليه و آله و عترت طاهره ائمه هدى صلوات الله عليهم بوده است اينان اشباح نور در نزد پروردگار بودند جابر گويد عرض كردم اشباح چيست؟ فرمود: سايه نور (و نوراني) پيكره هاي درخشان الخ (۲).

۱ و ۲ - في الكافي باب مولد النبي (ص) بسنده عن احمد بن محمد بن عبدالله بن عمر بن علي بن ابيطالب (ع) (امير المؤمنين) عن ابي عبدالله عليه السلام قال ان الله كان اذ لا كان فخلق الكان والمكان وخلق نور الانوار الذي نورت منه الانوار و اجري فيه من نوره الذي نورّت منه الانوار و هو النور الذي خلق منه محمّداً و عليّاً فلم يزا لانورين اولين لاشيء كيون قبلهما فلم يزا الا يجريان طاهرين مطهرين في الاصلاب الطاهرة حتى افترقا في اطهر طاهرين في عبدالله و ابي طالب عليهما السلام وفيه ايضاً باسناده عن جابر بن يزيد قال قال لي ابو جعفر عليه السلام يا جابر ان الله اول ما خلق خلق محمّداً صلى الله عليه و آله و عترته الهداة المهتدين فكانوا اشباح نور بين يدي الله تعالى قلت وما الاشباح قال ظل النور ابدان نورانيّة بلا ارواح و كان مؤيدا بروح واحدة وهي روح القدس فبه كان يعبد الله و عترته الخبر .

بدء خلقت

دهم - ابو حمزه (ثمالی) گوید از امام سجاد (ع) شنیدم که میفرمود خداوند تبارك و تعالی محمد و علی و یازده نفر از اولاد (طیبین طاهرین) او را از نور عظمت خود خلق فرمود و آنانرا در پرتو نور خود مانند اشباح بیای داشت و اینان قبل از خلقت خلایق خدا را عبادت میکردند تسبیح و تنزیه و تقدیس پروردگار مینمودند و اینان ائمة هداة مهدیین از اولاد پیغمبرند (۱).

یازدهم - مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل مینماید که حضرت فرمودند خداوند تبارك و تعالی چهارده نور قبل از خلقت خلق در چهارده هزار سال

۱ - فی الکافی باب ماجاء فی الاثنی عشر والنص علیهم علیهم السلام بسنده عن ابی حمزة قال سمعت علی بن الحسین صلوات الله علیهما یقول ان الله خلق محمداً وعلیاً واحد عشر من ولده من نور عظمتهم فاقامهم اشباحاً فی ضیاء نوره یعبدونه قبل خلق الخلق یسبّحون الله ویقدّسونه وهم الائمة من ولد رسول الله صلی الله علیه وعلیهم ورواه الصدوق فی کمال الدین باب ۳۱ عنه نحوه .

بدء خلقت

پیش از آن بیافرید و این (انوار) ارواح ما هستند
مفضل عرض کرد این چهارده نور کیانند؟ حضرت
فرمود: محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین (ونه)
امامان از فرزندان امام حسین (ع) که آخر ایشان قائم
آل محمد است که بعد از غیبت طولانی ظاهر میشود
الخ (۲) .

دوازدهم - ابو الصلت هر وی از امام هشتم حضرت
رضا (ع) نقل نموده از پدران بزرگوارشان از رسول
الله صلی الله علیه و آله که فرمود خلقی را خداوند افضل
از من نیافریده و نیست احدی گرامی تر از من علی
علیه السلام میفرماید عرض کردم یا رسول الله (ص)

۲ - فی کمال الدین باب ۳۳ باسناده عن المفضل بن عمر قال
قال الصادق علیه السلام ان الله تبارک و تعالی خلق اربعة عشر نورا قبل
خلق الخلق اربعة عشر الف عام فهي ارواحنا فقیل له یا بن رسول الله
ومن الاربعة عشر فقال محمد و علی و فاطمة و الحسن و الحسين و الائمة
من ولد الحسين اخرهم القائم الذي يقوم بعد غيبته فيقتل الدجال
و يطهر الارض من كل جور و ظلم .

رسالة نور الانوار

شما افضل هستيد يا جبرئيل؟ حضرت فرمود يا على خداوند پيغمبران مرسل خود را بر ملائكه مقرر بين فضيلت داده و مرا بر جميع انبياء والمرسلين فضيلت داده و بعد از من اين فضيلت و شرافت براي تو و امامان بعد از تو خواهد بود و ملائكه خدام ما و خادمان دوستان مايند يا على حاملان عرش تسبيح ميكنند و استغفار مينمايند براي كسانيكه ايمان بولايت ما آورند يا على اگر ما نبوديم خداوند آدم و حواء و بهشت و جهنم و آسمان و زمين را نمي آفريد پس چگونه ما افضل نباشيم و حال آنكه در معرفت پروردگار، ما بر آنها سبقت گرفتيم و هم در تسبيح و تهليل و تقديس بر آنان پيشي نموديم چونكه اول خداوند ارواح ما را آفريد و ما را بتوحيد و تمجيد خود گويما فرمود سپس ملائكه را آفريد (۱).

۱ - في العيون باب ۲۶ ح ۲۲ مسندا عن عبد السلام بن صالح الهروي عن علي بن موسى الرضا عن آبائه صلوات الله عليهم قال قال رسول الله (ص) ما خلق الله خلقا افضل مني ولا اكرم عليه مني قال بقیة پاورقی در صفحه بعد

سيزدهم - از كتاب رياض الجنان بسند خود از

بقية پاورقى از صفحه قبل

على عليه السلام فقلت يا رسول الله فانت افضل أم جبرئيل فقال (ص)
يا على ان الله تبارك وتعالى فضل انبيائه المرسلين على ملائكة المقربين
وفضلنى على جميع النبيين والمرسلين والفضل بعدى لك يا على وللائمة
من بعدك وان الملائكة لخدمنا وخدام محيينا يا على الذين يحملون
العرش ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون للذين آمنوا
بولايتنا يا على لو لا نحن ما خلق الله آدم عليه السلام ولا الحواء ولا
الجنة ولا النار ولا السماء ولا الارض فكيف لا نكون افضل من
الملائكة وقد سبقناهم الى معرفة ربنا وتسيحه وتهليله وتقديسه لان
اول ما خلق الله عز وجل ارواحنا فانطقها بتوحيده وتمجيده ثم خلق
الملائكة فلما شاهدوا ارواحنا نورا واحداً استعظمت امرنا فسبحنا
لتعلم الملائكة انا خلق مخلوقون وانه منزه عن صفاتنا فسبحت الملائكة
بتسيحنا ونزهته عن صفاتنا فلما شاهدوا عظم شأننا هللنا لتعلم الملائكة
ان لا اله الا الله وانا عبيدو لسنا بآلهة يجب ان نعبد معه أو دونه فقالوا
لا اله الا الله فلما شاهدوا كبر محلنا كبرنا لتعلم الملائكة ان الله اكبر
من أن ينال عظم المحل الا به فلما شاهدوا ما جعله الله لنا من العزة
والقوة فقلنا لا حول ولا قوة الا بالله لتعلم الملائكة انه لا حول ولا
قوة الا بالله فلما شاهدوا ما انعم الله به علينا واوجبه لنا من فرض
الطاعة قلنا الحمد لله لتعلم الملائكة ما يستحق لله تعالى ذكره علينا
من الحمد على نعمه فقالت الملائكة الحمد لله فبناهدوا الى معرفة
توحيد الله عز وجل و تسيحه و تهليله و تحميده و تمجيده الخبر و
رواه في العلل باب ٧

جابر بن یزید جعفی از امام باقر (ع) نقل شده است که فرمود: ای جابر خدا بود و هیچ چیز با او نبود نه (شیء) معلوم و نه مجهول نخستین مخلوقی که آفرید محمد صلی الله علیه و آله بود و ما را نیز با او از نور و عظمت خود آفرید پس ما را در مقام قدس خود نگاه داشت در جائی که نه آسمانی بود و نه زمینی و نه مکان و نه شب و روزی و نه خورشید و ماهی سپس خداوند مکان و عرش و آسمانها و بهشت و دوزخ و ملائکه و هر چه را خواست آفرید الخ (تکمیل این روایت در بحار جدید ج ۲۵ ص ۱۷).

چهاردهم - سلمان فارسی از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل نموده که آن حضرت فرمود: ای سلمان

۱ - قال الباقر علیه السلام یا جابر کان الله ولا شیء غیره لا معلوم ولا مجهول فاول ما ابتداء من خلقه ان خلق محمداً صلی الله علیه و آله و خلقنا اهل البيت معه من نور عظمته فاقفنا اظلة خضراء بین یدیه حیث لاسماء ولا ارض ولا مکان ولا لیل ولا نهار ولا شمس ولا قمر الخ بحار جدید ج ۱۵ ص ۲۳.

خداوند مرا از صفاء نور خود آفرید و مرا خواند پس
اجابت نمودم و علی را از نور من آفرید پس خواند او
را و علی اطاعت نمود و از نور من و علی فاطمه را آفرید
پس او را خواند و اطاعت نمود و از من و علی و فاطمه
حسن و حسین را خلق فرمود و خواند ایشانرا و اجابت
نمودند و از نور مبارك حسين عليه السلام نه امام (ع)
را خلق نمود و آنانرا خواند و اجابت نمودند پیش از
آنکه آسمان و زمین یا هوا و آب و ملك و بشری خلق
نماید و ما انواری بودیم او را تسبیح و تنزیه مینمودیم
الخ (در بحار این حدیث را از کتاب مقتضب و اختصاص
شیخ مفید نقل کرده است) .

پانزدهم - ابن شهر آشوب در مناقب در باب معجزات
امام جواد (صلوات الله علیه نقل کرده که در مکه معظمه
جمعی از منافقین درباره نسب آن حضرت شك نمودند و او
را بقیافه شناسان عرضه کردند چون نظر آنها به امام (ع)
افتاد بسجده افتادند پس سر از سجده برداشتند و بآن
منافقین گفتند وای بر شما آیا مانند این آقائی را که

خطبه امام جواد

ستاره درخشان و نور تابان است بر ما عرضه میدارید
بخدا قسم این آقا دارای حسب و نسب پاك و از نسل
ستاره‌های درخشان آسمان نبوت و رسالت میباشد بخدا
قسم این آقا از ذریه طیبه طاهره پیغمبر و امیر المؤمنین
است و در این وقت امام جواد (ع) بیست و پنج ماه از
سن شریفش گذشته بود یکمرتبه دیدند که بزبان فصیح
و بلیغ بسخن درآمد و فرمود:

الحمد لله الذی خلقنا من نوره و اصطفانا من بریته
و جعلنا امنا علی خلقه و و حیه معاشر الناس انا محمد
ابن علی الرضا ابن موسی الکاظم ابن جعفر الصادق ابن
محمد الباقر ابن علی سید العابدین ابن الحسین الشهید ابن
امیر المؤمنین علی بن ابیطالب ابن فاطمة الزهراء بنت
محمد المصطفی علیهم السلام اجمعین افی مثلی یشک
و علی الله تبارک و تعالی و علی جدی یفتری و اعرض
علی القافه انی و الله لا علم مافی سرائرهم و خواطرهم
وانی و الله لا علم الناس اجمعین بما هم الیه صائرون
اقول حقا و اظهر صدقا علما قد نبأنا الله تبارک و تعالی

قبل الخلق اجمعين وقبل بناء السموات والارضين وایم
الله لو لاتظاهر الباطل علينا وغواية ذرية الكفر وتوثب
اهل الشرك والشك والشقاق علينا لقلت قولا يعجب
منه الاولون والآخرين .

یعنی : ستایش برای خداوندیکه ما را از نور خود
آفرید و ما را از بین خلق خو دبرگزید و امین بر خلق
و وحی خود گردانید ، ای گروه مردم منم محمد
فرزند علی بن موسی الرضا فرزند موسی کاظم فرزند
جعفر صادق فرزند محمد باقر فرزند علی بن الحسین سید
عابدین فرزند حسین شهید فرزند امیر المؤمنین فرزند
فاطمة زهرا دختر محمد مصطفی صلی الله علیه و آله آیا
نسبت به (شخصیتی) مثل من شك میشود؟ و آیا برخدا
و جدم افتراء بسته میشود؟ و بر قیافه شناسان عرضه داشته
میشوم والله من میدانم آنچه در پنهانیها و خاطرها جای
دهند بخدا قسم من از تمام خلایق داناترم و سرانجام
کارهای آنها را میدانم این گفتاری است حق و راست
و این علمی است که پیش از آفرینش خلق و پیدایش

آسمانها و زمین خداوند بما تعلیم فرموده و ما را بر آن آگاه نموده و قسم بخدا اگر غلبه کفار و فجار و اهل باطل و نفاق بر ما نبود چیزهائی میگفتم که اولین و آخرین بتعجب و شگفت آیند سپس دست مبارك خود را بر دهان مقدس خود گذاشت و بشخص شخیص خود خطاب فرمود ای محمد ساکت باش چنانکه پدران بزرگوارت ساکت بودند و صبر کن چنانکه پیغمبران اولی العزم صبر نمودند و شتاب نکن الخ .

۱۶ - قال الامام علی بن ابيطالب (ع) ثم ان الله

خلق من نور محمد صلى الله عليه وآله عشرين بحرا من نور في كل بحر علوم لا يعلمها الا الله تعالى ثم قال لنور محمد (ص) انزل في بحر العز فنزل ثم في بحر الصبر ثم في بحر الخشوع ثم في بحر التواضع ثم في بحر الرضا ثم في بحر الوفاء ثم في بحر الحلم ثم في بحر التقى ثم في بحر الخشية ثم في بحر الانابة ثم في بحر العمل ثم في بحر المزيد ثم في بحر الهدى ثم في بحر الصيانة ثم في بحر الحياء حتى تقلب في عشرين بحرا

فلما خرج من آخر الابحر قال الله تعالى يا حبيبي ويا
سيدرسلي ويا اول مخلوقاتي ويا آخر رسلي انت الشفيع
يوم المحشر فخر النور ساجدا ثم قام فقطرت منه قطرات
كان عددها مائة الف واربعة وعشرين الف قطرة فخلق
الله تعالى من كل قطرة من نوره نبيا من الانبياء فلما
تكاملت الانوار صارت تطوف حول نور محمد (ص)
كما تطوف الحجاج حول بيت الله الحرام .

وهم يسبحون الله ويحمدونه ويقولون سبحان من
هو عالم لا يجهل سبحان من هو حلیم لا يعجل
سبحان من هو غني لا يفتقر فساداهم الله
تعالى تعرفون من انا فسبق نور محمد (ص) قبل
الانوار ونادي انت الله الذي لا اله الا انت وحدك لا
شريك لك رب الارباب وملك الملوك فاذا بالنداء من
قبل الحق انت صفی و انت حبيبي و خير خلقي امتك
خيرامة اخرجت للناس ثم خلق من نور محمد (ص)
جوهر ذو قسمها قسمين فنظر الى القسم الاول بعين الهيبة
فصار ماء عذبا ونظر الى القسم الثاني بعين الشفقة فخلق
منها العرش فاستوى على وجه الماء فخلق الكرسي من

بدء خلقت

نور العرش وخلق من نور الكرسي اللوح وخلق من نور
اللوحة القلم وقال له اكتب توحيدى الى ان قال قال
يا رب وما اكتب قال اكتب لا اله الا الله محمد رسول
الله فلما سمع القلم اسم محمد (ص) خر ساجدا وقال
سبحان الواحد القهار سبحان العظيم الاعظم ثم رفع
رأسه من السجود وكتب لا اله الا الله محمد رسول الله ثم
قال يا رب ومن محمد الذى قرنت اسمه باسمك وذكره
بذكرك قال الله تعالى له يا قلم فلو لاه ما خلقتك ولا
خلقت خلقى الا لاجله فهو بشير ونذير وسراج منير وشفيع
وحبيب فعند ذلك انشق القلم من حلاوة ذكر محمد
صلى الله عليه وآله ثم قال القلم السلام عليك يا رسول
الله فقال الله وعليك السلام منى ورحمة الله وبركاته
فلاجل هذا صار السلام سنة والرد فريضة ثم قال الله
تعالى اكتب قضائى وقدرى وما انا خالق الى يوم القيمة
ثم خلق الله ملائكة يصلون على محمد وآل محمد
ويستغفرون لامته الى يوم القيمة الخبر .

رواه فى البحار ط كمباني ج ٦ ص ٨٠ وجد ج ١٥ ص ٢٩

عن الشيخ أبي الحسن البكري استاذ الشهيد الثاني قدس
الله روحهما في كتابه المسمى بكتابه الانوار .

١٧ - معاني الاخبار والخصال للصدوق عن جعفر
ابن محمد الصادق عن أبيه عن جده عن أبيه عن علي بن
ابي طالب عليهم السلام انه قال ان الله تعالى خلق نور
محمد (ص) قبل ان يخلق السماوات والارض والعرش
والكرسى واللوح والقلم والجنة والنار وقبل ان خلق
آدم ونوحاً وابراهيم واسماعيل واسحاق ويعقوب
وموسى وعيسى وداود وسليمان عليهم السلام وكل من
قال الله عز وجل فى قوله . ووهبنا له اسحاق ويعقوب .
الى قوله . وهديناهم الى صراط مستقيم . وقبل ان خلق
الانبياء كلهم باربع مائة ألف سنة واربعة وعشرين ألف
سنة وخلق عز وجل معه اثني عشر حجاباً حجاب القدرة
وحجاب العظمة وحجاب المنة وحجاب الرحمة وحجاب
السعادة وحجاب الكرامة وحجاب المنزلة وحجاب
الهداية وحجاب النبوة وحجاب الرفة وحجاب الهيبة
وحجاب الشفاعة ثم حبس نور محمد (ص) فى حجاب

بدء خلقت

القدرة اثني عشر ألف سنة وهو يقول . سبحان ربي
الاعلى . وفي حجاب العظمة احدى عشر ألف سنة وهو
يقول . سبحان عالم السر . وفي حجاب المنة عشرة آلاف
سنة وهو يقول . سبحان من هو قائم لا يلهو . وفي حجاب
الرحمة تسعة آلاف سنة وهو يقول . سبحان الرفيع
الاعلى . وفي حجاب السعادة ثمانية آلاف سنة وهو يقول .
سبحان من هو دائم لا يسهو . وفي حجاب الكرامة سبعة
آلاف سنة وهو يقول . سبحان من هو غنى لا يفتقر .
وفي حجاب المنزلة ستة آلاف سنة وهو يقول . سبحان
العليم الكريم . وفي حجاب الهداية خمسة آلاف سنة وهو
يقول . سبحان ذى العرش العظيم . وفي حجاب النبوة
أربعة آلاف سنة وهو يقول . سبحان رب العزة عما يصفون .
وفي حجاب الرفعة ثلاثة آلاف سنة وهو يقول . سبحان
ذى الملك والملكوت . وفي حجاب الهيبة ألفى سنة وهو
يقول . سبحان الله وبحمده . وفي حجاب الشفاعة ألف
سنة وهو يقول . سبحان ربي العظيم وبحمده . ثم اظهر
اسمه على اللوح فكان على اللوح منوراً أربعة آلاف سنة

بدء خلقت

ثم اظهره على العرش فكان على ساق العرش مثبتاً سبعة
آلاف سنة الى ان وضعه الله عز وجل في صلب آدم عليه
السلام ثم نقله من صلب آدم (ع) الى صلب نوح (ع)
ثم من صلب الى صلب حتى اخرجه الله عز وجل من صلب
عبد الله بن عبد المطلب الخ .

هي جدهم - عن تفسير الفرات عن ابي ذر الغفاري عن النبي
صلى الله عليه وآله في خبر طويل في وصف المعراج الى
ان قال قلت يا ملائكة ربي هل تعرفونا حق معرفتنا
فقالوا يا نبي الله وكيف لا نعرفكم وانتم اول ما خلق
الله خلقكم اشباح نور من نوره في نور من سناء عزه
ومن سناء ملكه ومن نور وجهه الكريم وجعل لكم مقاعد
في ملكوت سلطانه وعرشه على الماء قبل ان تكون السماء
مبنية والارض مدحية ثم خلق السماوات والارض في
ستة ايام ثم رفع العرش الى السماء السابعة فاستوى على
عرشه وانتم امام عرشه تسبحون وتقديسون وتكبرون
ثم خلق الملائكة من بدء ما اراد من انوار شتى وكنا نمر
بكم وانتم تسبحون وتحمدون وتهللون وتكبرون

وتمجدون و تقدسون فنسبح ونقدس ونمجد ونكبر
ونهلل بتسيحكم وتحميدكم وتهليلكم وتكبيركم
وتقديسكم وتمجيدكم فما انزل من الله فاليكم وما صعد
الى الله فمن عندكم فلم لا نعرفكم اقرأ علينا منا السلام
وساقه الى ان قال ثم عرج بي الى السماء السابعة فسمعت
الملائكة يقولون لما ان رأوني. الحمد لله الذي صدقنا
وعده ثم تلقوني وسلموا على وقالوا لي مثل مقالة
اصحابهم فقلت يا ملائكة ربي سمعتكم تقولون الحمد
لله الذي صدقنا وعده فما الذي صدقكم قالوا يا نبي الله
ان الله تبارك وتعالى لما ان خلقكم اشباح نور من سناء نوره
ومن سناء عزه وجعل لكم مقاعد في ملكوت سلطانه عرض
ولايتكم علينا ورسخت في قلوبنا فشكونا محبتك الى
الله فوعد ربنا ان يريناك في السماء معنا وقد صدقنا وعده
الخبر بحار جديد ج ١٥ ص ٨ .

نورده - عن كتاب علل الصدوق عن داود الرقي
عن ابي عبد الله عليه السلام قال لما اراد الله
عز وجل ان يخلق الخلق خلقهم ونشرهم بين
يديه ثم قال لهم من ربكم فاول من نطق رسول الله (ص)

وامير المؤمنين (ع) والائمة عليهم السلام فقالوا انت ربنا فحملهم العلم والدين ثم قال للملائكة هؤلاء حملة ديني وعلمي وامنائى فى خلقى وهم المسئولون ثم قال لبنى آدم اقروالله بالربوبية ولهؤلاء النفر بالطاعة والولاية فقالوا نعم ربنا اقررنا فقال الله تعالى للملائكة اشهدوا فقالت الملائكة شهدنا على ان لا يقولوا غدا انا كنا عن هذا غافلين او يقولوا انما اشرك آباءنا من قبل وكنا ذرية من بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون ياداود الانبياء مؤكدة عليهم فى الميثاق بحار ج ١٥ ص ١٦.

بيست - البصائر عن صالح بن سهل عن ابي عبد الله عليه السلام قال سئل رسول الله (ص) باى شىء سبقت ولد آدم قال انى اول من اقر بىلى ان الله اخذ ميثاق النبيين واشهدهم على انفسهم اأست بربكم قالوا بلى فكنت اول من اجاب ورواه فى العلل والبصائر بسندا آخر والعياشى كما فى البحار ج ١٥ ص ١٥ و ١٦ (١).

(١) روايات سبقت پيغمبر (ص) بر همه در عالم ذر بگفتن بلى هنگاميكه خداوند فرمود:
الست بربكم قالوا بلى بسيار است در ابواب

مختلفه ذکر فرموده است و در کافی روایاتی برای این نقل نموده و صفار در بصائر از علی بن معمر از پدرش که از امام صادق (ع) از آیه شریفه هذا نذیر من النذر الاولی سؤال کرد حضرت فرمود: مراد محمد صلی الله علیه و آله است که در عالم ذر اول، دعوت فرمود بندگان را بسوی اقرار بپروردگار.

و در تفسیر برهان و تفسیر نور الثقلین روایاتی برای تفسیر این آیه شریفه نقل فرموده که مفاد آن این است که در عالم ذر اول خداوند پیغمبر را مبعوث بسائر خلق فرموده و بعضی ایمان و بعضی کافر شده اند و این، بعثت روح مقدس آن حضرت در عالم ارواح بوده است.

و اخراج فرزندان حضرت آدم از صلب آدم و معرفی فرمودن خداوند خود را ببنی آدم که فرمود: الست بربکم قالوا بلی و ارائه پروردگار پیغمبر و امامان حق را بآنها پس فرمود و هذا محمد رسولی و علی امیرکم الخ این قضایا در عالم ذر دوم و یاسوم بوده است و تفصیل عالم ذر در مستدرک سفینه ج ۱ لغه ذر مذکور است.

بيستويك - روى العياشي في تفسيره عن زرارة
قال سألت ابا عبد الله (ع) عن قول الله واذ اخذ ربك
من بنى آدم من ظهورهم الى قوله قالوا بلى قال كان محمد
صلى الله عليه وآله اول من قال بلى بحار ط جديد ج ١٥ ص
١٧ و بحار كمباني ج ٦ ص ٥

بيست و دو - تفسير قمي قال الصادق (ع) في قوله
تعالى واذ اخذ ربك من بنى آدم الاية كان الميثاق
مأخوذاً عليهم لله بالربوبية ورسوله بالنبوة
ولامير المؤمنين والائمة بالامامة فقال ألت بربكم
ومحمد نبيكم وعلى امامكم والائمة الهادون أئمتكم فقالوا
بلى فقال الله شهدنا ان تقولوا يوم القيامة أى ثلاً تقولوا
يوم القيامة انا كنا عن هذا غافلين فاول ما أخذ الله عز
وجل الميثاق على الانبياء له بالربوبية وهو قوله واذ
اخذنا من النبين ميثاقهم . فذكر جملة الانبياء ثم ابرز
افضلهم بالاسامي فقال . ومنك . يا محمد فقدم رسول الله
صلى الله عليه وآله لانه افضلهم . ومن نوح و ابراهيم
وموسى وعيسى بن مريم . فهؤلاء الخمسة افضل الانبياء

ورسول الله افضلهم ثم أخذ بعد ذلك ميثاق رسول الله صلى الله عليه وآله على الانبياء بالايمان به وعلى ان ينصروا امير المؤمنين فقال. واذ أخذ الله ميثاق النبيين لما آتيتكم من كتاب وحكمة ثم جائكم رسول مصدق لما معكم يعنى رسول الله (ص). لتؤمنن به ولتنصرنه. يعنى امير المؤمنين (ع) تخبروا اممكم بخبره وخبر وليه والائمة عليهم السلام رواه القمى فى سورة الاعراف.

بيست و سه - و در كتاب شريف احقاق الحق جلد ۳ صفحه ۳۰۷ فرموده - ۳۳ - از آيات فضائل: آيه شريفه:

واذ أخذ ربك من بنى آدم الاية روى الجمهور قال رسول الله صلى الله عليه وآله لو يعلم الناس متى سمى على امير المؤمنين (ع) ما انكروا فضله سمى امير المؤمنين و آدم بين الروح والجسد قال عز وجل واذ أخذ ربك من بنى آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم أأست بربكم قالوا بلى فقال الله تعالى انا ربكم ومحمد نبيكم وعلى اميركم انتهى .

يعنى : پيغمبر (ص) فرمود اگر مردم بدانند كه

در چه زمان به علی امیر المؤمنین لقب داده شده منکر فضل او نمیشدند. نامیده شد بامیر المؤمنین و آدم بین روح و جسد بوده سپس آیه شریفه را خوانده و فرموده : خداوند فرمود منم پروردگار شما و محمد پیغمبر شما و علی امیر شما است و در ذیل آن علامه نجفی مرعشی مرجع دینی دام ظلّه دو روایت از حذیفه و ابی هریره باین مفاد از طریق عامه نقل فرموده و در جلد ۲ صفحه ۲۷۵ و ۲۷۶ چهار روایت از طریق عامه باین مفاد نقل فرموده و در سه روایت فرموده بعد از کلام پروردگار اَلست بربکم قالوا بلی خداوند فرمود انا ربکم الاعلی و محمد نبیکم و علی ولیکم و امیرکم انتهى .

بیست و چهار - شیخ طوسی طاب ثراه در امالی خود از ابن نباته نقل نموده که گفت مولی امیر المؤمنین فرموده است منم بنده خدا و برادر رسول الله (ص) و صدیق اول تصدیق نمودم آن حضرت را و آدم بین روح و جسد بوده است و در این امت نیز منم صدیق اول (یعنی اول کسیکه بر پیغمبر ایمان و تصدیق نموده) الخبر

بحار جدید ج ۱۵ ص ۱۵ و بحار کمبانی ج ۶ ص ۵ .

بیست و پنج - شیخ صدوق در کتاب معانی الاخبار

صفحه ۵۵ مسنداً از جابر بن یزید جعفی از جابر بن عبد الله
انصاری نقل کرده که گفت از پیغمبر کسی سؤال کرد شما
کجا بودی هنگامیکه حضرت آدم در بهشت بود حضرت
فرمود من در صلب او بودم و همچنین هنگامیکه بزمین آمد
من در صلب او بودم (و شمر د نوح و ابراهیم (ع) را که
در صلب پا کیزه آنها بود) تا آنکه فرمود همیشه خداوند
مرا از صلب طیب طاهر بارحام طیب و طاهر نقل میداد
الخ پس صدوق فرموده این حدیث از طریقهای بسیار
نقل شده است و حقیر در مستدرک سفینه جلد ۱ در لغت
ابی روایات بسیار متجاوز از شصت روایت نقل کردم
که طینت طیب و طاهر پیغمبر و ائمه هدی صلوات الله
علیهم از حضرت آدم تا خاتم همیشه از صلب طیب و
طاهر به رحم طیب و طاهر منتقل میشد و همه آنها موحد
و خدا پرست بودند و سجده کنندگان برای پروردگار و
همین است معنی آیه شریفه و تقلبك فی الساجدين یعنی

در بدء خلقت

نقل وانتقال تو از صلب ساجد لله به رحم ساجدة لله تعالى
بوده است .

بيست و شش - عن سلمان الفارسي (رضي الله عنه) في
حديث طويل قال قال النبي صلى الله عليه وآله يا سلمان
فهل علمت من نقبائي ومن الاثنا عشر الذين اختارهم
الله للامامة بعدى فقلت الله ورسوله اعلم قال يا سلمان
خلقني الله من صفوة نوره ودعاني فاطمت وخلق من
نورى علياً فدعاه فاطاعه وخلق من نورى ونور على
فاطمة فدعاها فاطعته وخلق منى ومن على وفاطمة
الحسن والحسين فدعاها فاطعاه فسمانا بالخمسة
الاسماء من اسمائه الله المحمود وانا محمد والله العلى
وهذا على والله الفاطر وهذه فاطمة والله ذو الاحسان
وهذا الحسن والله المحسن وهذا الحسين ثم خلق منا
من صلب الحسين تسعة ائمة فدعاهم فاطعوه قبل أن
يخلق الله سماء مبنية وارضاً مدحية او هواء او ماء او ملكاً
او بشراً وكنا بعلمه نوراً نُسبحه ونسمع ونطيع الخبر

در بدء خلقت

بحار جدید ج ۱۵ ص ۹- از کتاب منتخب البصائر نقل
فرموده (۱) .

بیست و هفت - عن ابی ذر (ره) قال سمعت رسول
الله صلی الله علیه و آله و هو یقول خلقت أنا و علی بن
ابی طالب من نور واحد نسبح الله یمنة العرش قبل ان خلق

۱ - پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود ای سلمان آیا اسماء
نقباء مرا (نمایندگان بعد از من) میدانی آن دوازده نفری که خداوند
برای امامت (و خلافت) بعد از من اختیار فرموده است سلمان گوید
عرض کردم خدا و رسول دانایتر است فرمود ای سلمان خداوند مرا
از نور خود آفرید مرا خواند اطاعت کردم و از نور من علی را خلق
فرمود پس او را خواند و اجابت و اطاعت نمود و از نور من و علی فاطمه
را خلق نمود پس او را خواند اطاعت فرمود و از من و علی و فاطمه
حسن و حسین را آفرید و آنان را خواند پس اطاعت نمودند و برای
ما پنج اسم از اسماء خود مشتق فرمود خدا محمود است و از اسم خود
محمد را برای من انتخاب فرمود و خدا علی اعلی است و اسم این علی
و خدا فاطر است و این فاطمه و خدا صاحب احسان است و این حسن و
و خدا محسن و این حسین است پس از ما از صلب امام حسین نه امام
آفرید و آنان را نیز خواند و اطاعت نمودند و این آفرینش قبل از
خلقت آسمانها و زمین و هوا و آب و ملک و بشر بود الخ .

آدم بألفى عام فلما ان خلق الله آدم (ع) جعل ذلك
النور فى صلبه ولقد سكن الجنة ونحن فى صلبه ولقد
هم بالخطيئة ونحن فى صلبه ولقد ركب نوح عليه السلام
السفينة ونحن فى صلبه ولقد قذف ابراهيم عليه السلام
فى النار ونحن فى صلبه فلم يزل ينقلنا الله عز وجل من
أصلاب طاهرة الى ارحام طاهرة حتى انتهى بنا الى
عبدالمطلب فقسمننا بنصفين فجعلنى فى صلب عبد الله
وجعل علياً فى صلب ابي طالب وجعل فى النبوة والبركة
وجعل فى على الفصاحة والفروسية وشق لنا اسمين من
اسمائهم فذو العرش محمود وانا محمد والله الاعلى وهذا
على رواه الصدوق فى معانى الاخبار ص ٥٦ ونقله فى
جد ج ١٥ ص ١١ من كتاب معانى الاخبار (١).

١- خلاصه روايت ابي نذر از پيغمبر (ص) فرمود من و على
ازيك نور خلق شده ايم و چون آدم را خلق فرمود اين نور را در صلب
او قرار داد و حضرت نوح در كشتى بود و ما در صلب او بوديم و بعد در
صلب ابراهيم بوديم كه او را با تش انداختند و خداوند هميشه ما را از
صلب هاى پاك و پا كيزه به رحم هاى پاك و پا كيزه نقل ميداد تا آنكه
بصلب عبدالمطلب رسيديم آنجا ما را قسمت فرمود بدو نصف مرا در
صلب عبدالله و على را در صلب ابيطالب عليهم السلام قرار داد الخ

بیست و هشت - وروی الصادق عن اییه عن جده
 علیهم السلام قال کان رسول الله (ص) ذات یوم جالسا
 وعنده علی وفاطمة والحسن والحسین فقال والذی
 بعثنی بالحق بشیرا ما علی وجه الارض خلق احب الی
 الله عز وجل ولا اکرم علیه منا ان الله تبارک و تعالی شق
 لی اسماً من اسمائه فهو محمود وانا محمد وشق لك یا
 علی اسماً من اسمائه فهو العلی الاعلی وانت علی وشق
 لك یا حسن اسماً من اسمائه فهو المحسن وانت حسن
 وشق لك یا حسین اسماً من اسمائه فهو ذو الاحسان وانت
 حسین وشق لك یا فاطمة اسماً من اسمائه فهو الفاطر
 وانت الفاطمة ثم قال اللهم انی اشهدک انی سلم لمن
 سالمهم و حرب لمن حاربهم و محب لمن احبهم و مبغض
 لمن ابغضهم و عدو لمن عاداهم و ولی لمن والاهم لانهم
 منی وانا منهم رواه فی معانی الاخبار ص ۵۵ (۲)

۲- خلاصه روایت امام صادق (ع) آن است که یکروز در خدمت پیغمبر
 صلی الله علیه و آله علی وفاطمه و حسن و حسین بودند آن حضرت فرمود
 بقیه پاورقی در صفحه بعد

بيست و نه - ثم اسكن الله تبارك و تعالی نور محمد
صلى الله عليه و آله تحت العرش ثلثة و سبعين الف عام
كما فى رواية الشيخ ابى الحسن البكرى ثم انتقل نوره
الى الجنة فبقى سبعين الف عام ثم انتقل الى سدره
المنتهى فبقى سبعين الف عام ثم انتقل نوره الى السماء
السابعة ثم الى السماء السادسة ثم الى السماء الخامسة ثم
الى السماء الرابعة ثم الى السماء الثالثة ثم الى السماء
الثانية ثم الى السماء الدنيا فبقى نوره فى السماء الدنيا
الى ان اراد الله ان يخلق آدم (ع) ثم امر جبرئيل (ع)
ان ينزل الى الارض و يقبض منها قبضة فنزل جبرئيل
وقد سبقه اللعين ابليس فقال للارض ان الله تعالى يريد ان

بقية پاورقى از صفحه قبل

قسم بآنكسيكه مرا بشير بحق فرستاده در روى زمين مخلوقى محبوبتر
و گرامى تر از ما نيست سپس بيان اشتقاق اسماء شريفه خود ايشان از
اسماء الله نظير روايت سلمان بيان فرمود و بعد فرمود خدايا شاهد
ميگيرم تورا كه من تسليم براى كسيكه تسليم آنها باشد و مخالفم
با مخالف آنها دوست و دوست آنهايم و دشمن دشمنان ايشان چون آنها
از من ميباشند و من از آنهايم .

خلقت آدم

يخلق منك خلقا ويعذبه بالنار فاذا اتتك ملائكته فقول
اعوذ بالله منكم ان تأخذوا مني شيئا يكون للنار فيه
نصيب فجاءها جبرئيل فقالت اني اعوذ بالذي ارسلك
ان تأخذ مني شيئا فرجع جبرئيل ولم يأخذ منها شيئا
فقال يارب قد استعذت بك مني فرحمتها فبعث ميكائيل
فعاد كذلك ثم امر اسرافيل فرجع كذلك فبعث عزرائيل
فقالت مثل ما قالت لهم فقال وانا اعوذ بعزة الله ان
اعصى له امرأ، فقبض قبضة من اعلاها وادونها وايضاها
واسودها واحمرها واخلشنها وانعمها فلذلك اختلفت
اخلاقهم والوانهم فمنهم الابيض والاسود والاصفر فقال
له تعالى اسم تتعوذ منك الارض بي فقال نعم لكن لم
التفت اليها وطاعتك يا مولاي اولى من رحمتي لها
فقال تعالى اعلم اني اريد ان اخلق منها خلقا انبياء
وصالحين وغيرهم واجعلك القابض لارواحهم فبكى
عزرائيل فقال له الحق تعالى ما يبكيك قال اذا كنت
كذلك كرهوني هؤلاء الخلق فقال لا تخف اني اخلق

خلقت آدم

لهم عللا فينسبون الموت الى تلك العلل (١) .

سى - روى الحلبي عن ابي عبد الله عليه السلام قال
ان القبضة التي قبضها الله عز وجل من الطين الذي خلق
منه آدم (ع) ارسل اليها جبرئيل (ع) ان يقبضها
فقالت الارض اعوذ بالله ان تأخذ مني شيئا فرجع الى
ربه فقال يا رب تعوذت بك مني فارسل اليها اسرافيل
فقالت مثل ذلك فارسل اليها ميكائيل فقالت مثل ذلك
فارسل اليها ملك الموت فتعوذت بالله ان يأخذ منها شيئا
فقال ملك الموت وانا اعوذ بالله ان ارجع اليه حتى اقبض
منك قال وانما سمي آدم لانه خلق من اديم الارض
(٢) .

سى ويك - عن حبة العرنى عن امير المؤمنين عليه
السلام قال ان الله تعالى خلق آدم عليه السلام من اديم
الارض فمنه السباخ والمالح والطيب ومن ذريته الصالح

١ - بحار جديد ج ١٥ ص ٣١ .

٢ - بحار جديد ج ١١ ص ١٠٣ عن كتاب علل الصدوق بسند

صحيح عن محمد الحلبي .

خلقت آدم

والطالح وقال ان الله تعالى لما خلق آدم ونفخ فيه من روحه نهض ليقوم فقال الله وخلق الانسان عجولا (٣).

سوى و دو - ثم بعد ذلك كما في رواية الشيخ ابي الحسن البكري امر الله تعالى جبرئيل ان يأتيه بالقبضة البيضاء التي كانت اصلا فاقبل جبرئيل ومعه الملائكة الكرويون والصفون والمسبحون فقبضوها من موضع ضريحه وهي البقعة المضيئة المختارة من بقاع الارض فاخذها جبرئيل من ذلك المكان فعجنها بماء التسليم وماء التعظيم وماء الرحمة وماء الرضا وماء العفو فخلطها بطينة آدم واوحى الى الملائكة اذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين فحملت الملائكة جسد آدم ووضعوه على باب الجنة وهو جسد لا روح فيه وهم ينتظرون متى ينفخ فيه فيسجدون فامر الله تعالى الروح ان يدخل في جسد آدم وقال لها ادخلي كرها واخرجي كرها فدخلت الروح في اليافوخ الى العينين

٣- رواه في البحار ج ١١ ص ١١٢ عن ص عن الصدوق مسندا عنه .

فجعل ينظر الى نفسه فسمع تسبيح الملائكة فلما وصلت
الى الخياشيم عطس آدم فانطقه الله تعالى بالحمد فقال
الحمد لله وهى اول كلمة قالها آدم فقال الحق تعالى
رحمك الله يا آدم لهذا خلقتك وهذا لك ولولدك ان
قالوا مثل ما قلت فلذلك صار تسميت العاطس سنة ولم
يكن على ابليس اشد من تسميت العاطس ثم ان آدم فتح
عينيه فرأى مكتوبا على العرش لا اله الا الله محمد رسول
الله فلما وصلت الروح الى ساقه قام قبل ان تصل الى
قدميه فلم يطق فلذلك قال تعالى خلق الانسان من عجل
فلما استوى آدم قائما سجد الملائكة كلهم اجمعون الا
ابليس لم يكن مع الساجدين و كان سجودهم لله عز وجل
عبودية ولا دم اكراما وطاعة وتعظيما لكون محمد وآله
المعصومين فى صلبه قال الله تبارك وتعالى لابليس ما
منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من
العالين قال انا خير منه خلقتنى من نار وخلقته من طين
قال تعالى فاخرج منها فانك رجيم وان عليك لعنتى
الى يوم الدين قال فانظر نى الى يوم يبعثون قال انك

توسل آدم

من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم وقال تعالى يا آدم
اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما
ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فازلهما
الشيطان عنها واخر جهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا
بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى
حين فبدت لهما سوءاتهما وطفقا يخصفان عليهما من
ورق الجنة وناديهما ربهما الم انهكما عن تلكم الشجرة
واقبل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين قالوا ربنا ظلمنا
انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين
فهبط آدم (ع) من الجنة وبكى حتى صار على خديه
مثل النهرين العجاجين العظيمين وكان بكائه مأتى سنة
فلما اراد الله ان يتوب على آدم (ع) التفت الى ساق
العرش فاذا اشباح محمد صلى الله عليه وآله وعلى
امير المؤمنين وفاطمة والحسن والحسين وعلى بن
الحسين زين العابدين ومحمد بن علي الباقر وجعفر بن
محمد الصادق وموسى بن جعفر الكاظم والحليم وعلى بن
موسى الرضا ومحمد بن علي الجواد وعلي بن محمد النقي

توسل آدم

الهادي والحسن بن علي العسكري وبقيّة الله في العالمين
حجة بن الحسن العسكري صلوات الله وسلامه عليهم
اجمعين فقال يا رب ومن هؤلاء الاشباح الذين هم على
صورتى وفي هيئتي فقال تعالى هؤلاء اصفياء ولدك
ولو لا هم ما خلقتكما وما خلقت الجنة والنار ولا العرش
ولا الكرسي ولا السماء ولا الارض ولا الملائكة ولا
الانس ولا الجن ولا الدنيا ولا الآخرة ولا شيئا من
الاشياء هؤلاء خزانة علمي وامنائى على سرى آيت بعزتي
ان لا يأتيني احد بمثقال ذرة من خردل من بغض احدهم
الا ادخله نارى ولا ابالى يا آدم هؤلاء صفوتى من خلقى
بهم انجيهم وبهم اهلكهم فاذا كان لك الى حاجة فبهؤلاء
توسل الى فعند ذلك قال آدم وحواء اللهم انا نسئلك
بجاه محمد الاكرم وبجاه على الافضل الاعظم وبجاه
فاطمة الزهراء ذى الفضل والعصمة وبجاه الحسن
والحسين سبطى رسول رب العالمين وسيدى شباب اهل
الجنة وبجاه التسعة الاثمة من آل طه ويس الاتبت علينا
ورحمتنا فتاب الله عليهما انه هو التواب الرحيم .

حقیر گوید محصول روایات شریفه گذشته بطور
اختصار و تلیق چنین است : خداوند متعال بود و هیچ
چیز با او نبود کلمه‌ای انشاء فرمود نوری شد سپس کلمه
دیگر روح شد و این دو را با هم قرار داد و آنرا نور
مقدس پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم قرار داد
و از آن نور مولی امیر المؤمنین علیه السلام و از آن دو
نور فاطمه زهرا علیها السلام و از آنان نور امام حسن و
امام حسین صلوات الله علیهما و از آن نور مقدس نه
امام از فرزندان امام حسین صلوات الله علیهم را قرار
داد و این چهارده نور مقدس را در عالم اظله و اشباح
جای داد مشغول تسبیح و تهلیل و تحمید و تمجید بودند
هزاران هزاران روزگار که مقدار آنرا خدای میداند
و تحدید در بعضی از روایات برای اختلاف استعداد
شنوندگان و برای تقریب در ذهن است و واضح است
که تحدید زمان بخلقت آسمان و زمین و سیر خورشید
و ماه و ستارگان است و اینها در آن هنگام هیچ واقعیتهایی
نداشتند و چون خداوند اراده فرمود خلق دیگری

بیافریند از نور پیغمبر عرش و کرسی را آفرید و از نور
 امیر المؤمنین علیه السلام ملائکه مقربین را آفرید و از
 نور فاطمه زهرا آسمانها و زمینها و از نور امام حسن
 (ع) خورشید و ماه و ستارگان را و از نور امام حسین
 بهشت و حورالعین و نعمت‌های بهشتی را آفرید و از
 فاضل طینت مقدسه ابدان طاهره آنها ارواح شیعیان
 خلق شده‌اند و برای این جهت قلوب شیعیان بسوی آنان
 میل میکند و آنان افضل و اشرف کل خلایقند و در هنگام
 آفریدن مخلوقات آنان را برای تکریم و تشریف آن
 بزرگواران شاهد خلق خود قرار داد و اسرار و مصالح
 خلقت را بآنان تعلیم فرمود و در عالم تکوین بر کل
 مخلوقات الزام فرمود که باید مطیع و فرمان‌بردار
 پیغمبر و فاطمه و ائمه اثنی عشر صلوات الله علیهم باشند
 و این است معنی ملك عظیم که در قرآن کریم بآن اشاره
 فرموده (وآتینا آل ابراهیم الكتاب والحکمة و آتیناهم
 ملکا عظیما) میفرماید به آل ابراهیم (یعنی آل محمد
 (ع) چنانکه در روایات بسیار فرمودند) کتاب و

حکمت دادیم و بآنان ملک عظیم مرحمت فرمودیم و این
موضوع را بطور مفصل و مبسوط با استدلال بآیات و
روایات متواتره در کتاب اثبات ولایت شرح داده‌ام
والحمد لله كما هو اهله .

و خداوند متعال بآنان نظر لطف و احسان مینمود
و میفرمود شما ئید برگزیده‌های خلق قسم بعزت و جلال
خودم اگر شما نبودید هیچ خلقی را نمی‌آفریدم پس از
شعاع و درخشندگی نور مقدس پیغمبر صلی الله علیه
و آله دوازده حجاب آفرید حجاب قدرت حجاب عظمت
حجاب منت حجاب رحمت حجاب سعادت حجاب
کرامت حجاب منزلت حجاب هدایت حجاب نبوت
حجاب رفعت حجاب هیبت حجاب شفاعت (۱) پس
نور مقدس پیغمبر در حجاب قدرت قرار گرفت و مدت

۱- در تقدیم اسامی حجابها این روایت صدوق را اختیار کردم
و این با روایت شیخ ابوالحسن بکری اختلاف دارد و این روایت را
صدوق در معانی الاخبار ص ۳۰۶ و خصال ابواب ۱۲ نقل فرموده .

در ابتداء خلقت

دوازده هزار سال بود و میفرمود :

سبحان ربی الاعلی

و در حجاب عظمت یازده هزار سال توقف و میفرمود :

سبحان عالم السر

و در حجاب منت ده هزار سال مگث و میفرمود :

سبحان من هو قائم لا یلهو

و در حجاب رحمت نه هزار سال و میفرمود :

سبحان الرفیع الاعلی

و در حجاب سعادت هشت هزار سال و میفرمود :

سبحان من هو دائم لا یسهو

و در حجاب کرامت هفت هزار سال و میفرمود :

سبحان من هو غنی لا یفتقر

و در حجاب منزلت شش هزار سال و میفرمود :

سبحان ربی العلیم الکریم

و در حجاب هدایت پنج هزار سال و میفرمود :

سبحان ذی العرش العظیم

در ابتداء خلقت

و در حجاب نبوت چهار هزار سال و میفرمود :

سبحان رب العزة عما يصفون

و در حجاب رفعت سه هزار سال و میفرمود :

سبحان ذي الملك والملكوت

و در حجاب هیبت دو هزار سال و میفرمود :

سبحان الله وبحمده

و در حجاب شفاعت هزار سال و میفرمود :

سبحان ربی العظیم وبحمده

سپس اسم مقدس او را بر لوح ظاهر فرمود و چهار

هزار سال نور افشانی مینمود پس ظاهر شد بر ساق عرش

و هفت هزار سال توقف فرمود الخ .

۳۳ و در روایت شیخ ابوالحسن البکری از مولی

امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله است که از نور محمد

خداوند متعال بیست دریای نور آفرید و در هر دریایی علم

هائی میباشد که احدی بآن آگاه نمیشد سپس خداوند

بنور محمد (ص) خطاب فرمود نازل شو در دریای عزت

در ابتداء خلقت

پس وار شد سپس در دریای صبره اورا وارد کرد پس در
دریای خشوع پس در دریای تواضع پس در دریای
رضایت پس در دریای وفاء پس در دریای حلم پس در
دریای تقی و تقوی پس در دریای خشیت پس در دریای
انابت پس در دریای عمل پس در دریای مزید پس در
دریای هدایت پس در دریای صیانت پس در دریای
حیاء تا اینکه بیست دریا را سیر فرمود و چون بیرون
شد خداوند تبارک و تعالی فرمود ای حبیب من وای
سید و آقای پیغمبران و مرسلین و ای اول مخلوقات من
توئی شفیع روز قیامت پس پیغمبر سجده (شکر) نمود
سپس حرکت فرمود یکصد و بیست و چهار هزار قطره
از او جدا شد از هر قطره پیغمبری خلق شد (یعنی
پیغمبران از او و نسبت با و قطره اند) انوار انبیاء اطراف
شمع سید اصفیاء طواف میکردند مانند حجاج اطراف
خانه کعبه و بحمد الهی تسبیح مینمودند و میگفتند :

سبحان من هو عالم لا یجهل سبحان من هو حلیم
لا یعجل سبحان من هو غنی لا یفتقر .

کیفیت خلقت

پس خداوند آنها را ندا نمود و فرمود شما میشناسید
مرا نور مقدس پیغمبر بر همه پیشی گرفت و عرض کرد
توئی خدای یگانه شریکی برای تو نیست رب الارباب
و ملك الملوك پس ندائی از جانب حق رسید ای رسول
من توئی صفی و حبیب من و بهترین خلق من پس از نور
پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله جوهره‌ای خلق فرمود
و آن را دو قسمت فرمود و از یک قسمت آن آب را خلق
فرمود و از قسمت دیگر عرش و کرسی و آسمانها و
زمینها را خلق فرمود و جای داد نور محمد (ص) را
در زیر عرش هفتاد و سه هزار سال پس نور او را منتقل
ببهشت نمود و هفتاد هزار سال در بهشت بود پس به سدره
المنتهی منتقل و در آنجا نیز هفتاد هزار سال توقف
فرمود سپس با آسمان هفتم بعد با آسمان ششم پس با آسمان
پنجم بعد از آن آسمان چهارم پس با آسمان سوم پس
با آسمان دوم پس با آسمان دنیا تا آنکه خداوند حضرت
آدم علیه السلام را با حوا خلق فرمود و طینت پاکیزه
پیغمبر و ائمه هدی علیهم السلام را منتقل بصلب پاکیزه

عهد و میثاق

حضرت آدم علیه السلام فرمود .

و در عالم ذر اول خداوند متعال خاتم انبیاء و سید
اصفیاء محمد مصطفی صلی الله علیه و آله را مبعوث بر
خلاق خود نمود و مردم را بسوی پروردگار دعوت فرمود
بعضی ایمان و بعضی کافر شدند و بهمین موضوع خداوند
در قرآن کریم اشاره نمود در سوره نجم و فرمود هذا
نذیر من النذر الاولى چنانکه روایات آن در تفسیر
برهان و نور الثقلین و غیره مذکور است .

و چون خداوند حضرت آدم را آفرید و تمام
فرزندان او را تا روز قیامت از صلب او بیرون فرمود و
همه آنها را حضرت آدم دید خداوند متعال خود را
بتمام فرزندان آدم معرفی فرمود و آنها را متوجه بخود
نمود و فرمود الست برکم قالوا بلی (آیه این موضوع
در سوره اعراف) آیا من پروردگار شما نیستم عرض
کردند بلی (بعضی از روی رضایت و ایمان و بعضی از
ترس) و خداوند متعال پیغمبر و امیر المؤمنین صلوات
الله و سلامه علیهما و آلهما را بخلق خود نمایش داد که

عهد و میثاق

همه دیدند فرمود و هذا محمد رسولی و علی ولیکم
و امیرکم یعنی این محمد رسول من و پیغمبر شما است
و علی ولی (صاحب اختیار) و امیر شما است و در روایات
بسیار دارد که در اینجا خداوند لقب امیر المؤمنین را
بآنحضرت عنایت فرمود و برای این ائمه هدی علیهم
السلام میفرمودند اگر مخالفین میدانستند در کجا
خداوند این لقب را بآنحضرت عنایت فرمود منکر
فضیلت و شرافت او نمیشدند و ظهور این لقب در دنیا
در روز غدیر بوده است.

و هم چنین سائر ائمه هدی علیهم السلام را در آن
عالم خداوند بهمه نمایش داد و بهمه آنانرا معرفی نمود
و عهد و میثاق از همه گرفت که باید اقرار بولایت و امامت
آنها بنمایند.

و چون این طینت طیبه طاهره ای که از اعلیٰ علیین
خلق شده در صلب پاکیزه حضرت آدم قرار گرفت از
این جهت خداوند امر فرمود ملائکه را برای آدم علیه
السلام سجده کنند و آدم را قبله خود قرار دهند و این

خلقت حضرت آدم

امر برای تعظیم و تجلیل و تکریم این انوار طیبه طاهره
بود و بهمین جهت در بهشت حضرت آدم را به کنیه
ابو محمد میخوانند.

و چون حضرت آدم علیه السلام دید فرشتگان را
در پشت سرش قرار گرفتند عرض کرد پروردگارا چرا
ملائکه در پشت سر من میایستند خداوند فرمود برای
آنکه بانوار طیبه فرزندان نگاه کنند عرض کرد
پروردگارا این انوار را در مقابل صورت من قرار ده
خداوند اجابت فرمود و آن انوار مقدسه را در جبهه
پاک او قرار داد و ملائکه را در مقابل صورت او منتقل
فرمود برای عظمت و جلال این بزرگواران.

و این انوار مقدسه در صلب او بود هنگامیکه وارد
بهشت شد و چون ترك اولی از او صادر شد و از بهشت
او را بیرون نمودند حضرت آدم بر کوه صفا قرار گرفت
از این جهت آن کوه را صفا گفتند برای آنکه آدم
صفی الله بر او جای گرفت و حوا بر روی کوه مروه
نازل شد و این کوه را مروه گویند چون مرأه (یعنی

توسل حضرت آدم

زن) براو فرود آمد و دو بیست سال بر لغزش خود دگر یه کردند.

و چون خداوند اراده فرمود توبه آدم را قبول فرماید جبرئیل نازل شد و عرض کرد ای آدم و حوا شما بر خود ستم نمودید و تعدی کردید چون در بهشت که بودید منزلت و مقام محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و نه امام از فرزندان امام حسین صلوات الله و سلامه علیهم را تمنی نمودید چون دیدید منزلت و مقام آنها اشرف منازل بهشت است گفتید خدایا این منزلت و مقام برای کیست خداوند بشما فرمود سرهای خود را بلند کنید و بساق عرش نظر نمائید چون نظر کردید اشباح آنها را در عرش دیدید و آسماء آنها بنور عزت و جبروت نوشته شده بود از این جهت بود که توفیق از شما گرفته شد و ترك اولی نمودید و از آن درخت خوردید حال از پروردگار خود سؤال کنید و او را بحق آن اسماء مقدسه ای که بر ساق عرش دیدید قسم دهید تا خداوند توبه شما را بپذیرد و چنین کردند

توسل حضرت آدم

و توبه آنها را خداوند قبول فرمود .

و در روایت دیگر چون اشباح مقدسه را در ساق
عرش دید عرض کرد ای پروردگار من اینان که
بصورت و هیئت من میباشند کیستند خداوند فرمود
اینان برگزیدگان از فرزندان تو هستند اگر آنان
نبودند من شما را نمیآفریدم و نه بهشت و جهنم را و نه
عرش و کرسی را و نه آسمان و زمین و ملائکه را و نه
آدمیان و نه جنیان و نه دنیا و آخرت را و نه چیزی را
اینان مخزن علم و اسرار منند بعزت و جلال خود سو گند
یاد میکنم که هر کسی بمیرد و يك دره دشمنی با اینان
را در دل خود داشته باشد او را جای ندهم مگر در آتش
جهنم و باك ندارم ای آدم اینانند برگزیدگان از خاق
هر گاه حاجتی برای تو روی داد باینان متوسل شو در
این هنگام حضرت آدم و حوا عرض کردند :

اللهم انا نسئلك بجاه محمد الاكرم و بجاه علي
الافضل الاعظم و بجاه فاطمة الزهراء ذی الفضل و العصمة
و بجاه الحسن و الحسين سبطی رسول رب العالمین

انتقال طینت طاهره

وسیدی شباب اهل الجنة و بجاه التسعة الائمة من آل طه
ویس .

که توبه مارا قبول فرمائی و ما را مورد رحمت و لطف
خود قرار دهی زیرا تو بسیار توبه پذیر و مهربانی
خداوند توبه آنها را قبول فرمود و آنانرا بخشید .

پس طینت پاکیزه و انوار مقدسه از صلب پاکیزه
حضرت آدم به رحم حوا و بشیث هبة الله همین طور از
صلب پاکیزه ساجد برای پروردگار به رحم پاکیزه
ساجده تا آنکه رسید و جای گرفت در صلب پاک و پاکیزه
تارخ (پدر حضرت ابراهیم خلیل و آذرعموی او بود
چنانکه در مستدرک سفینه ج الفی شرح داده ام) و از او
بحضرت ابراهیم خلیل علی نبینا و آله و علیه السلام و از
آنجا با صلاب طیبه طاهره ساجده الله بارحام طیبه طاهره
ساجده الله تا آنکه رسید بجناب عبدالمطلب بنده خاص
خالص پروردگار مشهور بود به شیهة الحمد و علت آن
چنین بود چون متولد شد در سرش موی سفیدی نورانی
هر کس می دید در نظرش جالب و پسندیده بود دارای

سیمای زیبای نورانی بود همه عرب تسلیم سیادت و
ریاست او بودند و دارای سخاوت و جلالت و رفعت و نبالت
بود و بعد از اندر اس چاه زمزم در عالم خواب مأمور
شد چاه زمزم را نزدیک مقام حفر نماید و ایام حج
سقایة حجاج و میزبانی آنان بر عهده او بود و پنج سنت
را قرارداد و اسلام آنها امضاء فرمود اول زنان پدران
را بر فرزندان حرام کرد و گنجی را یافت خمس آنها
بیرون کرد و در راه خدا انفاق بفقرا نمود و چاه زمزم
را سقایة الحجاج نام نهاد و دیه قتل را صدشتر قرارداد
و عدد طواف راهفت مرتبه قرارداد و همه اینها را اسلام
امضاء فرمود و عدد طواف در حج حضرت آدم و نوح
و ابراهیم علیهم السلام هفت شوط بود و در زمان جاهلیت
حساب آن مختل شد و از دست رفته بود عبدالمطلب
تجدید فرمود و در دین حضرت ابراهیم خلیل بود و
عبدالمطلب حجت پروردگار بود و ابوطالب وصی او
بود چنانکه صدوق نقل فرموده و در قضیه اصحاب فیل
که شیخ مفید (ره) از امام صادق علیه السلام بطور مفصل

نقل نموده است دارد چون عبدالمطلب بر ابرهه پادشاه حبشه که آمده بودند برای خراب کردن خانه کعبه وارد شد چشم ابرهه بسیمای زیبای نورانی او افتاد چنان قلب او را جذب کرد حاضر شد برای انجام حاجت او که اگر بگوید برگرد و از قصد خود منصرف شود اطاعت نماید پس او را بر تخت خود نشاند پس ابرهه بفیل بان خود دستور داد که آن فیل سفید عظیم الخلقه که به در و یا قوت زینت کرده بودند بیاورد و پادشاه بوجود این فیل بر سائر پادشاهان افتخار میکرد چون فیل را آوردند و مقابل صورت عبدالمطلب رسید برای عبدالمطلب سجود و خضوع کرد و هیچ برای پادشاه چنین سجود و خضوعی نکرده بود و خداوند زبان فیل را عربی باز فرمود و بر عبدالمطلب بلسان عربی سلام کرد ابرهه از مشاهده این منظره بسیار مستوحش شد و دستور برگردانیدن فیل را داد فیل را بمرکز خود برگردانیدند ابرهه به عبدالمطلب عرض کرد هر حاجت دارید بفرمائید خیال میکرد دستور مراجعت

میدهد عبدالمطلب فرمود شترهای مرا لشکر تو بغارت
بردند دستور بدهید برگردانند گفت مطلب مهم را که
منصرف شدن من از خراب کردن کعبه باشد گذاشتی و
برای شتران آمدی عبدالمطلب فرمود من صاحب شتران
هستم و خانه کعبه نیز صاحب دارد خودش دشمن را دفع
میکند تا آخر قضیه که طیر ابابیل آمد و همه آنها را
هلاک نمود.

و در روایت کافی چون فیل برای عبدالمطلب
سجده کرد فرمود برای فیل ای محمود میدانی تو را
برای چه کار اینجا آوردند به سر اشاره کرد نه فرمود
تورا برای خراب کردن خانه پروردگارت آورده اند
آیا خراب میکنی فیل اشاره کرد نه.

صدوق در کتاب کمال الدین نقل کرده از اصبع بن
نباته گفت شنیدم امیر المؤمنین میفرمود واللّٰه پدرم
ابوطالب و جدم عبدالمطلب و هاشم و عبدمناف بت پرست
نبودند کسی عرض کرد پس چه چیزی را عبادت
میکردند فرمود به دین ابراهیم متمسک بودند و طبق

فضائل عبدالمطلب وعبدالله و ابو طالب

دستور آن حضرت عبادت میکردند .

و در کافی در باب مولد پیغمبر بسند صحیح از زراره از امام صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود عبدالمطلب روز قیامت محشور میشود و بر او است سیمای پیغمبران و هیبت پادشاهان و مثل این را در دو روایت دیگر ذکر فرموده است .

و در کافی در روایت دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل کرده که وصایای (انبیاء) نزد ابی طالب بامانت بود ایمان به پیغمبر داشت و وصایا را بحضرت رسول داد الخ .

و حضرت عبدالمطلب صد و دو سال در دنیا زندگانی کرد و چون از دنیا رفت پیغمبر اکرم هشت سال از زندگانی دنیای او گذشته بود .

و چون طینه پاکیزه بصلب پاکیزه عبدالمطلب رسید دو قسمت شد یکی به عبدالله و دیگری به ابیطالب علیهم الصلوات والتحيات .

و جناب عبدالله دو کنیه داشت ابو محمد و ابو احمد

مادرش فاطمة دختر عمرو بن عائذ المخزومی و عبدالله
 افضل و اشرف اولاد عبدالمطلب بود نوری در صورت
 مقدس او ظاهر بود که مانند خورشید نور افشانی داشت
 یکروز در خدمت پدر بزرگوارش عبدالمطلب از راهی
 عبور میکردند فاطمه خثعمیه که کتابهای آسمانی را
 خوانده بود نور نبوت و رسالت را در جبهه نازنین عبدالله
 مشاهده کرد عرض کرد ای جوان تو کیستی فرمود
 منم عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم عرض کرد صد شتر
 بتو میدهم که یکمرتبه با من نزدیکی نمائی (مقصد او
 انتقال نور نبوت به رحم او بود) عبدالله فرمود اما بنحو
 حرام که نخواهد شد مردن مقدم است بر این کار (یعنی
 تا زنده ام نخواهد شد) پس عبدالله از او اعراض کرده
 پسر بزرگوار خود ملحق شد پدر در فکر ازدواج او
 افتاد و او را به بهترین زنان قریش از حیث خلقت و خلق
 و کمال آینه بنت وهب بن عبدمناف تزویج فرمود.
 و چون پیغمبر خاتم از آینه متولد شد فاطمه بنت
 اسد بشارت تولد را بایطالب (ع) داد ابوطالب بفاطمه

(زوجهاش) فرمود بشارت باد تو را که سی سال دیگر
از تو مولودی متولد شود که وصی و خلیفه او باشد و
معروف چنان است که ولادت پیغمبر در ۱۷ ماه ربیع
الاول سال عام الفیل بود و سی سال بعد از آن امیر المؤمنین
علیه السلام در کعبه متولد شده و باز بعد از ارتحال
پیغمبر خاتم (ص) از دنیا سی سال امیر المؤمنین علیه
السلام در دنیا زندگانی فرمودند و بعد از آن به پیغمبر
اکرم ملحق شدند چنانچه قبل از آمدن بدینا با هم بودند
و چنانکه علی بن ابیطالب امیر المؤمنین صلوات الله علیه
با فاطمه زهرا علیها السلام ازدواج فرمود و حسن و
حسین صلوات الله علیهما متولد شدند باز فاطمه دختر
امام حسن علیه السلام با علی بن الحسین امام سجاد صلوات
الله علیه ازدواج نمودند و امام باقر علیه السلام متولد
شد پس هشت امام از طرف پدر با امام حسین (ع) و از
طرف مادر با امام حسن علیه السلام منسوبند.

تمام شد رساله شریفه نور الانوار در خلقت محمد
و عترت طیبین طاهرین الائمة الهداة الابرار صلوات الله
وسلامه علیهم اجمعین من الان الی قیام یوم الدین.

الحمد لله الذي هدينا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
ان هدينا الله اللهم يا ربنا بجاه محمد وآله الطيبين
الطاهرين اجعل صلواتك وصلوات ملائكتك وانبيائك
ورسلك وجميع خلقك على محمد وآله المعصومين
واجعلنا معهم في الدنيا والاخرة ولا تفرق بيننا وبينهم
طرفة عين ابدا في الدنيا والاخرة .

واين چند كلمه را بطور اختصار بدرخواست برادر
عزيز مكرم زبدة الاخيار والابرار آقاي حاج آقارضاى
عمادزاده اصفهاني دامت قاييداته نوشتم يگانه يار وياور
مقام مقدس ولايت ائمة هداة مهديين خداوند متعال
بركات و نعمات والطاف و عنايات خاصه خود را در دنيا
و آخرت از او قطع نفرمايد و ببلطف و احسان خود زياد
فرمايد انه ارحم الراحمين ذو الفضل العظيم فرغت منه
فى ١٨ من الربيع الاول سنة ١٣٩٨ هـ . ق وفيه فى
شوال ختم طبعه .

وانا الاحقر الفانى العاصى الخاطى

على بن محمد بن اسماعيل النمازى الشاهرودى

در بیان اعتبار مدارك كتابهائی که مادر این رساله از آنها

نقل نمودیم .

اما اعتبار کتب اربعه و سائر کتابهای مشهور شیخ صدوق و شیخ طوسی و شیخ مفید و امثال این ماههای درخشان مذهب حقه شیعه که ارکان علوم شریعت مقدسه هستند محتاج به بیان نیست چون مانند آفتاب روشن است.

اما چند نفر دیگر که از کتابهای آنان نقل نمودیم و مانند اینان مشهور نیستند . احوال آنانرا بیان خواهیم کرد انشاءالله هر چند ما محتاج بآن نیستیم چون این روایات شریفه مطابق با قرآن کریم است و هر يك از روایات پشتیبان دیگر است بعضی اجمال و بعضی تفصیل آن اجمال است و تواتر معنوی در آن موجود است .

اول کتاب شریف کنز الفوائد تألیف علامه جلیل القدر

عظیم الشان ابوالفتح محمد بن علی کراجکی طاب ثراه که در حدود چهل کتاب تألیف فرموده و در سنه ۴۴۹ (تمط) از دار رحمت بدار رحمت الهی منتقل شدند و علامه کراجکی شاگرد سید مرتضی و شیخ مفید و شیخ طوسی بوده و از این بزرگواران استفاده کامل نموده و علامه خیر بصیر شیخ حر عاملی صاحب کتاب شریف وسائل الشیعه در کتاب امل الامل ج ۲ ص ۲۸۷ . (۸۵۷) الشیخ ابوالفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی عالم فاضل متکلم فقیه محدث ثقة جلیل القدر بوده کتابهائی نوشته از آن جمله کنز الفوائد و معدن الجواهر سپس کتابهای او را در حدود پانزده کتاب شمرده و از شیخ منتخب الدین نقل کرده که درباره او فرموده فقیه اصحاب

و محدث قمی در سفینه نقل کرده که جناب شهید از ایشان

بعلامه تعبیر میفرموده و از علامه حلی بفاضل تعبیر میفرموده است و از علامه مجلسی نقل کرده که فرمود : کراجکی از اجله علماء و فقهاء و متکلمین بوده و کتاب او کنزالفوائد از کتابهای مشهوره است که همه علمای بعد از او از آن نقل کرده و بر آن اعتماد نموده و این کتاب در نهایت متانت است.

وسید بزرگوار علامه طباطبائی در رجال خود فرموده (چنانکه در روضات از او نقل کرده) محمد بن علی کراجکی ابو الفتح القاضی شیخ فقیه متکلم له کتاب کنزالفوائد از شاگردان شیخ مفید و از او بسیار نقل کرده است و بعضی از فتاوی او را متأخرین در کتب فقهیه نقل کرده اند.

دوم کتاب شریف انوار تألیف علامه جلیل شیخ ابو الحسن بکری احمد بن عبدالله بن محمد استاد شهید ثانی قده مجلسی در بحار در طبع جدید ج ۱ ص ۱۴ میفرماید بعضی از اصحاب شهید ثانی او را ستایش نموده و او را از اساتید شیخ شهید شمرده و مضامین اخبار آن موافق با اخبار معتبره است که با سنانید صحیحه نقل شده میباشد و این کتاب بین علماء آن زمان مشهور که در ایام ربیع الاول تا روز میلاد حضرت رسول (ص) در مجالس خود میخواندند.

و در روضات در ذیل احوال شهید ثانی کتابهای او را شمرده و او را ستایش کرده و فرموده برای این بزرگوار هیبت و عظمت و ابهت بسیار در نزد دولت و ملت بود و هر وقت به حج خانه خدا مشرف میشد یکسال در مکه معظمه بود و یکسال در مصر میماند و باندازه بار چند شتر همراه خود کتاب برمیداشت و در سنه ۹۵۳ ظنح در مصر از دنیا رفت و روز موت او روز بزرگی از کثرت ازدحام جمعیت بود و چون او را

دفن کردند قبه بزرگی روی قبر شریف او بنا کردند و اعتبار
سائر کتابها را در کتاب اثبات ولایت که مکرر بطبع رسیده نوشته ام

آثار قلمی مؤلف مطبوعات

۱- ابواب رحمت ۲- تاریخ فلسفه و تصوف یا مناظره
دکتر باسباح پیاده ۳- ارکان دین ۴- مقام قرآن و عترت در
اسلام ۵ و ۶ و ۷ و ۸ مستدرک سفینه چهار جلد ۹ و ۱۰ شرح
زندگانی حبیب بن مظاهر و تاریخچه مجالس روضه خوانی ۱۱
مناسک حج ۱۲- اثبات ولایت و ۱۳ و ۱۴ رساله نور الانوار
فارسی و عربی و ۱۵ رساله علم غیب امام ابن چهار باهم بطبع
رسیده و ۱۶ کتاب اعلام الهادیه در اعتبار کتب اربعه مشهوره
و آنکه مشائخ ثلثه کلینی و صدوق و شیخ در کتب اربعه از
اصول اصحاب ائمه علیهم السلام اخبار خود را گرفته اند و
صدوق و شیخ، شیوخ اجازه نقل احادیث از اصول اولیه را
در آخر کتاب برای اختصار ذکر کرده و در هر حدیث ابتداء
بذکر نام صاحب اصل نموده اند و شیوخ اجازه حدیث را در
نقل هر حدیث تکرار نکرده اند برخلاف شیخ کلینی که در هنگام
نقل هر حدیث از آن اصل شیوخ اجازه نقل حدیث از آن اصل
را تکرار نموده است پس در مواردی که يك اصل صدها حدیث
داشته باشد در نزد نقل هر حدیثی که راجع بموضوع خاصی
باشد و آن موضوع را جداگانه در بابی ذکر فرموده صدها مرتبه
شیوخ اجازه آن اصل را تکرار میفرماید و در این کتاب متجاوز
از شصت اصل برای نمونه اسم برده شده پس اگر نگوئیم
همه اسناد کافی شیوخ اجازه حدیث کتاب غیر است اکثر آن
چنین خواهد بود چنانکه مشروحاً در آن کتاب بیان نموده ام و
شبهات موهومه خلاف آنرا دفع و رفع کرده ام والحمد لله کما

هواهله و ۱۷ رساله نور الانوار حاضر که مبسوط تر با ذکر مدارك بیشتر عربی و فارسی نوشته ام.

غیر مطبوعات

تتمه مستدرک سفینه ده جلد و ۱۱-۲۰ کتاب مستدرکات علم رجال ده جلد که در اکثر ابواب و فصول دو مقابل یا بیشتر از آنچه علماء رجال نوشته اند از روایات احادیث شیعه و از کتب علمای شیعه استخراج کرده و نوشته ام مثلاً مرحوم علامه مامقانی ۳۱۹ نفر اسم احمد نوشته و حقیر متجاوز از هزار نفر نوشته ام و انشاء... تعالی در جلد اول اسامی آدم و آبان و ابراهیم و احمد بزودی طبع خواهد شد انشاء... تعالی و در اول جلد سوم مستدرک قدری بآن اشاره شده ۲۱ روضات النضرات در فقه استدلالی بآیات شریفه و روایات کریمه ده جلد در احکام عبادات و اکثر ابواب معاملات و کتاب اطعمه و اشربه و موارد بطور مفصل و مستدل بیان شده و الحمد لله کما هواهله ۳۱ کتاب اصول دین ۳۲ رساله آداب سفر آخرت ۳۳ کتاب الاحتجاج بالتاج کتابی است از کتاب تاج جامع اصول صحاح عامه استخراج و التقاط شده برای اثبات حقانیت مذهب شیعه و آنکه فرقه ناجیه شیعه اثنی عشری میباشند ۳۴ کتاب مستطرفات المعالی در علم رجال که رجال کشی در آن مرتب شده با اضافات بسیار که کتب مفصله از آن خالی است ۳۵ کتاب معارف القرآن ۳۶ مجموعه نفیسه در طب ۳۷ معرفة الاشياء و غیر اینها که در رجال نوشتم و عدد اسامی ابراهیم را به ۲۰۰ رسانده و حقیر به ۴۱۴ که ۳۰۰ نفر اصلاً در کتابهای رجال ذکر نشده اند.

بشماره ۸۸۹ ثبت نگارش اداره کل فرهنگ و هنر خراسان گردید
۵۷/۷/۲۶

چاپخانه خراسان